

ל וסי עברון לא האמין למשמע אוו-ניו. זה עתה הודיע לו הרופא בבית-החולים בעיר קרטייה שבצרפת, שהחזקת בנו באינקובטור תעלה לו 2000 פרנק ביום. מאיפה אקח סכום גדול כזה של כסף? חשב האיש, שהיאווש החל מש-תלט עליו.

לפני כחודש וחצי יצאו אסתר ויוסי עברון לצרפת. הטויל נועד לפצות אותם על העובדה, שכאשר התחתנו לא יצאו לירח-דבש.

התחתנו בחודש מארס. מייד כשאסתר השתחררה מהצבא, סיפר יוסי, "ופשוט לא יצא לנו ליהנות מירח-דבש הגון. אז דחינו את העניין למועד מאוחר יותר. הבטחתי לאסתר שצא לירח-דבש, לא חשוב מתי."

חודשיים אחרי שנישאו הרתה אסתר, דבר שכפה על בני הזוג הצעיר לתכנן את ירח-הדבש שלהם במהירות. השניים החליטו לנסוע לקרטייה, צרפת, שם מת-גוררת אחותה של אסתר, ולבלות אצלה כחודש ימים. "כשנסענו", המשיך יוסי בסיפורו, "היתה אסתר כחודש השישי

בין צרפת לישראל. אינה מכסה תיירים, אלא רק ישראלים שהשתקעו בצרפת." הסביר יוסי השבוע, "בכל מיקרה תכ-תוב מיכתב עם כל הפרטים ותשלח אותו אלינו. ננסה לעזור לך, למרות שהחוק פועל לרעתך." זה היה סיכום הדברים עם המוסד לביטוח לאומי:

"על-פי כל החוקים והתקנות לא מגיי-עה לבני הזוג עזרה מאיתנו," אמר בר-תגובה אבי גורן מהמוסד לביטוח לאומי. בקופת-חולים שלחו את יוסי הביתה, והבטיחו תשובה תוך שבועיים. "בכל מיקרה, אם נוכל לעזור לך יהיה הסכום שתקבל מאיתנו קטן," אמרו לו.

הסכום שבו דובר, אם בכלל, שווה היה לסכום עבור יום שהייה אחד של הילד באינקובטור. "אני הייתי צריך כסף לפחות עבור 45 יום," אמר יוסי. גם קופת-חולים התנערה מאחריות. "הפנינו את הבחור למוסד לביטוח לאומי," אמר דוד תגר, דובר קופת-חולים. "לא מתפקידנו לסדר תשלומים, עבור לידות בחו"ל ובכלל. בני-הזוג עברון אף הח-ריפו את הבעייה, בכך שלא טרחו לסדר

תינוק תמורת מדיניות והחצי

ביטוח-רפואי לפני צאתם את הארץ. אין לי ספק שהסיפור יסתיים על הצד הטוב ביותר. נרכו את כל הגורמים שקשורים לעניין ונשתדל לעזור להם." הגוף האחרון שאלינו פנה יוסי היה מישרד-הבריאות. בתחילה סירב אף הוא לטפל במיקרה.

מכיוון שלא קיבל תשובה במשך עשרה ימים, חזר יוסי ופנה אליהם בשנית. הפעם קיבל תשובה. "אמר לי שמדור-לידות טוען, שהאמנה

זור ליוסי, שאשתו ממתינה בצרפת. "לך הביתה. נבדוק את המיקרה ותקבל תשובה תוך שבוע," אמרו לו אנשי המוסד לביטוח לאומי.

להריונה. תיכנסנו לחזור לארץ לקראת סוף החודש השביעי. מה שבטוח בטוח. אבל מעולם לא עלה בדעתנו שהילד יכול היוולד בתחילת החודש השביעי.

בהמתנה

— בניכר

"**פ** ניתי **השדושת** המוסדות שבהם תליתי תקווה, אך מכולם זכיתי לתשובה שלילית." אמר יוסי. "אסתר כבר

והאב הגיע

ארצה נדי

לגייס את

הממשלה לחילוץ

יצאה מבית-החולים והיא מתקשרת אלי ובוכה. בבית-החולים איימו עליה, שאם לא יוסדר עניין התשלום, יימסרו את הילד לאימוץ. אשתי ובני נמצאים במר-חקים, בארץ זרה, ואין באפשרותי לעזור להם.

"אני מרגיש שמתנכרים לי כאן ולא רוצים לעזור לי. אין לי אל מי לפנות. מה רוצים שאעשה? שאלך לגנוב? ש-אוותר על הילד שלי? הצעות לא קיי-בלתי מאף מוסד. במוסדות יודעים רק לשלוח אותי הביתה, כדי שאחכה שבוע ועוד שבוע ועוד שבוע."

הפרשה נפתרה באופן חלקי עם הת-ערבותו של שר-הבריאות, אליעזר שוס-טק. "באופן עקרוני אנתנו לא מטפלים במיקרים כאלה," הסבירה דבורה גנני, דוברת מישרד-הבריאות. "נרתמנו לפי-תרון הבעייה מטעמים הומניים בלבד. ציל-צלנו לבית-החולים בצרפת. ניתנה לנו מהם הבטחה שהאם והפעוט ישוחררו. דיי-ברנו גם עם השגרירות הישראלית בפא-ריס. שלקחה את העניין תחת חסותה. הבעייה הכספית עדיין לא נפתרה. כאשר יגיעו האם והילד לארץ, נדאג לטפל גם בשאלת המימון."

אסתר ו'וסי' עברון ביום כלולתם

האמנה

שאינה עזרת

"**כ** שהרופא הודיע לי שעל הרך-קובטור בבית-החולים קרטייה, ותמורת זאת עלי לשלם כימעט שני מיליון ל"רות, הייתי המום," אמר יוסי. "אסילו רכוש אין לי, כדי שאוכל למכור ולממן

התינוק הוחזק

בבית-חולים

בצרפת -

את העניין. כשהגענו לבית-החולים לקח מאסתר את הדרכון שלה. הם הבטיחו להחזיר אותו תוך יומיים, אבל עבר כבר חודש והם עדיין מחזיקים בו.

החלטתי לפנות לשגרירות הישראלית בפאריס. בכניסה לבניין השגרירות פגש-תי חברי-ילדות שלי, וסיפרתי לו על מה שקרה. הוא הרים מייד טלפון לידידה שלו שעובדת בשגרירות. בשחה ביניהם היא הבהירה לי, שהשגרירות אינה מטפלת במיקרים כאלה, ואין אפילו טעם שאעלה למעלה מפני שהם לא יכולים לעזור לי. ממש נבהלתי — אשתי והילד בבית-החור-לים ואני כאן, בארץ זרה, בלי יכולת לעזור להם.

"אחרי שהתייעצתי עם אסתר, החלטנו שיותר טוב שאסע לארץ ואנסה להשיג כאן את הכסף. קיוויתי שבמדינה שלי יהיה מי שיוכל לעזור לי."

יוסי הגיע ארצה לפני כחודש, ומאו-לא חדל להתרוצץ בין המישרדים השור-נים, שמהם קיווה לקבל עזרה. אך סי-פוריו נפלו על אוזניים אטומות.

שלושת הגופים שאליהם פנה, המוסד לביטוח לאומי, קופת-חולים ומישרד-הבריאות, הביעו נכונות מעטה מאוד לע-